

Jerzy Utkin

*krótka pamięć
Europy*

*Jeszcze się targam, bo we mnie się skarży
Cała Europa! I we mnie podnosi
Pięści ku niebu – ludzkość kajdaniarzy,
Krzyżami wszystkich wojennych cmentarzy
Zrywa się, krzyczy i grozi!”*

Józef Wittlin (1896 – 1976)
„Przedśpiew”

© Copyright by Jerzy Utkin

Redakcja: Stefan Pastuszewski

Korekta: Romuald Mikołajczak

Wydanie I, Bydgoszcz 2018

Institut Wydawniczy „Świadectwo”
85-010 Bydgoszcz, ul. Dworcowa 62/1
tel. 52 / 321 33 71

Opracowanie graficzne i skład:
Studio Projektu Graficznego „ART-WENA” Alicja Noska - Figiel
Piła, 64-920, ul. Hutnicza 24
tel. 501 186 165, e-mail: alicia@noska.pl, www.art-wena.pl

ISBN 978-83-7456-229-4

chlew

jak tuczone prosięta z ryjami w korycie
nie czują jak z dniem każdym uchodzi z nich życie

ideał pełnej michy a chlew całym światem
kto wprost im o tym mówi tego zwą wariatem

prędzej świnia zobaczy nad nią błękit nieba
niż pojmą jak niewiele do tego potrzeba

by gdy wilki wprowadzą już swoje porządki
trafiły wprost do nieba przez wilcze żołądki

martwi zazdrość obudzą w tych którzy przeżyli
a którym będzie dane doczekać tej chwili

kiedy taniec z szablami ze scen na ulice
przeniesie się i zabrzmi wilczej sfory wycie

dzieci Europy

święty spokój ważniejszy niż poczucie racji
głos większości się liczy w dobie demokracji

konsument oraz handlarz kreślą nam zasady
kto śmie się im sprzeciwić winny bywa zdrady

stanu lub gorzej jeszcze kwestionując prawa
podaży i popytu warchołem się stawać

w opinii tak publicznej niczym ladacznica
której domem jest zawsze ta sama ulica

więc sprzedaje się z wdziękiem byle tylko gruby
portfel mieć dostatecznie wizja rychłej zguby

nie odstrasza nas jednak od tych chwil radości
żremy aż do przesytu pozostają kości

możemy nimi zagrać o los pokolenia
które po nas nadejdzie gdy nad nami ziemia

zdąży się zazielenić my dzieci Europy
nie słyszymy tętentu hord zdziczałych kopyt

ciało i krew

Trak Spartakus niewolnik gladius trzyma w dłoni
wsiąka krew w piach areny z aorty lub skroni

znacznie szybciej niż ciało zwala się pod nogi
przeciwnika co nie zna litości ni trwogi

bo ma szansę być może jedyną na tysiąc
gdy wierność swemu panu na miecz musiał przysiąc

by przeżyć przezuwając tłumione przekleństwa
gdy motłoch wciąż spragniony krwi i okrucieństwa

kciukiem w dół skierowanym tak Cezar jak tłuszcza
igrzyska zamiast chleba kto by mógł przypuszczać

że w krew to wejdzie widzom aren i stadionów
kiedy krzyk mordowanych zagłusza dźwięk dzwonów

twarde prawo lecz prawo obywatel Rzymu
wie od dawna że nie ma wszak stosu bez dymu

krzyż i miecz

nawracanie płomieniem w imię Boga który
jakoby żądał ofiar walące się mury

twierdz i miast obleganych wyrzynanie pogan
jako jedynie słuszną do zbawienia drogą

cierpieniem okupione krzyżowe wyprawy
bogactwa niezliczone i zdobycie sławy

nieugiętych w swej misji Chrystusa rycerzy
kto mordując rabował a kto jednak wierzył

że ocali swą duszę i win odpuszczenie
zyska a krew przelana oczyści sumienie

trudno dzisiaj dociekać widmo świętej wojny
w odwecie za krucjaty spędza sen spokojny

z powiek tylko nielicznym większość nie chce widzieć
i woli nie pamiętać o palącym wstydzie

taniec

Europa zapomina o swojej przeszłości
pamięć w łapach demencji a mchem stosy kości

porastają jak wtedy gdy step był przedmurzem
kroniki dawnych dziejów przysypane kurzem

historii by nie ulec zbiorowej histerii
wygodniej nie pamiętać wijących się czerwi

jedna czwarta ludności spoczęła w tym grobie
mało kto dziś pamięta o tamtej żałobie

historia do znudzenia lubi się powtarzać
jaką więc mamy pewność że tamta zaraza

nie wypełźnie ponownie z portowych nabrzeży
potykać się o trupy lecz nadal nie wierzyć

w słowa niczym kamienie rzucane na szaniec
ofiary czarnej śmierci makabryczny taniec

sen lancknechta

napięty jak cięciwa w kuszy najemnika
sto lat wojny daj Panie unikać ryzyka

pozwól aby nie nasza krew wsiąkała w ziemię
za rozkazem idziemy więc czyste sumienie

mamy służąc wielmożnym którzy swoje wojny
prowadzą w Imię Boże więc też sen spokojny

mają którego łuny i krzyk mordowanych
nie zakłóci bo groza tak jak groch od ściany

zamku albo pałacu odbija się echem
świętujący zwycięstwo wtórują mu śmiechem

byle żołd płacił władca królestwa lub księstwa
wiodąc swoje zastępy prosto do zwycięstwa

trzeba w czasie modlitwy zgiąć kark i kolana
bo przed rzezią kolejną dobrze wezwać Pana

z pomocą

polski władca Sobieski Janem Trzecim zwany
gromił Turków pod Wiedniem by w Europie zmiany

nie zaszły za daleko Wiedeń sto lat potem
podziękował Warszawie bynajmniej nie złotem

lecz udziałem w rozbiorach Rzeczypospolitej
taka wdzięczność na ogół cechuje bandytę

któremu obojętne honor i zasady
bliska natomiast wizja politycznej zdrady

Jan Sobieski pod Wiedniem niezbyt długo w siodle
ponoć mógł się utrzymać bowiem czuł się podle

wielbił swą Marysienkę choć go zaraziła
chorobą zwaną francą w tamtych czasach kiła

nie była uleczalna siała spustoszenie
wśród chucią opętanych użyźniając ziemię

ich truchłem choć za życia już gnili od środka
dziś coś znacznie gorszego i nas może spotkać

miłość ślepa i głucha ogłupi każdego
więc wysłuchaj nas Panie i zbaw ode złego

uważajmy po trzykroć tak w dzień jak i nocą
komu dłoń podajemy by spieszyc z pomocą

perkal i paciorki

okrucieństwo wpisane w naturę człowieka
aby do gardeł skoczyć tylko na to czeka

szukając winy w innych a nie w samym sobie
byle impuls lub podszept przewraca się w grobie

ten kto zbożną ideę tchnął lub wielką wiarę
w ludzkie serca lecz większość wciąż na swoją miarę

kroi bliźnim odzienie piach na wieku trumny
truchłem stanie się rychło Europejczyk dumny

wnuk i prawnuk zdobywcy który świat podbijał
mieczem krzyżem i słowem wkrótce jego szyja

załśni w pętli paciorków spowita perkalem
gdy wrócą czasy mordy lecz na większą skalę

potomkowie tych którzy gięli się pod batem
podziękują z nawiązką i zawładną światem

bestie burzą Bastylię

motłoch pełnie z rynsztoków paryskich zaułków
rzucając się do gardeł rozproszonych pułków

niezdolnych do obrony królestwa i króla
gdy tłuszcza rozpasana na ulicach hula

świętując swą wiktoryę w karczmach i zamtuzach
wznosząc władzę gilotyn na monarchii gruzach

rewolucja terrorem chciwie się napawa
narzuca pokonanym swoje własne prawa

zbrodnia w glorii zwycięstwa nad absolutyzmem
historia szczyrzy zęby z szczególnym cynizmem

motłoch trzymać za mordę to jedyny sposób
by najgorsze instynkty nie doszły do głosu